

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

Αθριο, Κυριακή, θὰ μιλήσῃ στὴ Λέσχη τῆς Συντροφίᾳς ὁ κ. Πέτρος Γλέζος, μὲ θέμα «Σοσιαλισμός καὶ Δημοκρατισμός». Ἡ διάλεξις αὐτὴ θὰ εἶναι σὰ μιά ἀπάντησις ὁ ἔοσις ἔγραψε ἡ «Ἐνωσις τῶν σοσιαλιστῶν φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν» τῆς Ἑλλάδος», σὺν 20 φύλλο τοῦ «Νοῦμα», καὶ θὰ γίνῃ, ὅχι πᾶς σὺν πύργῳ τοῦ Θῶν, ἀλλὰ στὴν αἴθουσα τοῦ «Συνλόγον» Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων» (Γ' Σεπτεμβρίου, 69).

Ἡ Β' δημόσια διάλεξις δὲ θὰ γίνῃ τὴν ἐρχομένη Πέμπτη, ὅπως ἠλπορε, ἐξ αἰτίας τῆς γιορτῆς τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος «ΜΟΥΣΙΚΗ» τοῦ κ. Ζ. Μακρῆ, ἐξακολουθώντας τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς, τύπωσε τελευταῖα δυὸ γλυκύτατες καντάδες τοῦ «Ἑλλῆνα τροβαδούρου Κλ. Τριανταφυλλίου»: «Ἄν θροῦν ἀλήθεια...» καὶ «Φεγγαράκι».

Τὰ δυὸ χαριτωμένα αὐτὰ τραγουδάκια, ποὺ τραγουδεῖ ἡ κ. Μαρίκα Φιλίππιδι σὺν θεάτρῳ Κοιτοπούλη κάθε βράδι, ἵ ἀρπαξε κιόλας ὁ λαὸς καὶ τὰ γάπησε.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Ἑλευθεροδάκη τύπωσε μὴ ἀξιόλογον μελέτη τοῦ Ι. Νικολάου «Ἡ οὐγίλις — μὴ κοινωνικὴ ἀσθένεια», μεταφρασμένη ἀπὸ τὸ γαλλοῦ κ. Κ. Ν. Μολέα.

ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Mercure de France (1 τοῦ Μάρτη 1921) Ντὲ Πουρταλές: Ἡθικὴ καὶ αἰσθητικὴ τοῦ Σενανκούρ. Βιελέ—Γκριφέν: Ἡ βασίλισσα Ὀζίβα. Πῶλ Ντυβιέ: Ὁ Ταϊλάντ στὰ Πυρηνάια. (Ἐπιθεώρηση τοῦ δεκαπενθήμερου) κλπ.

—Revue Critique (10 τοῦ Μάρτη 1921). Πιέρ ντὲ Νολάν: Ὁ Ρονσάρ ἀναγνώστης τοῦ Ὁμήρου. Ντὲ Μπὸς: Σημειώσεις γὰρ τὸ Ζοζέφ ντὲ Μαίιστρο. Φρανσουά Ρενιέ: Τὸ ζήτημα τῶν κατοίκων τῆς Ἀλγερίας. Μωρίς ντὲ Πλεὺς: Ποιήματα. κλπ.

Βγήκε καὶ πουλιέται

σ' ὅλα τὰ κιόσκια καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐπαρχιῶν

Ἡ «**ΝΕΑ ΖΩΗ**»

Δεκαπενθήμερο

Κομμουνιστικὸ

Περιοδικὸ

Τὸ φύλλο λεπτὰ 40

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Περ. Παπαχρ. Ἔχεις δίκιο, φίλε μου, μεγάλο δίκιο, καὶ

τὸ σφυρὶ τοῦ κακού δόχτηνα κάνει, ἀπόφασιν εἴν πάρεϊ τὸ φουστάνι!

Τὸ θέμα σου εἶναι περίφημο γι' ἄρθρο κοινωνικὸ. Μὰ γιὰ ποίημα, ὅχι καὶ τόσο. — κ. Τ. Μαλ. Ἡ «Ἐξύψωση» καὶ ἡ «Βροχή» μῆκανε σὺν φάκελλο τοῦ «Ναί». Τάλλα δυὸ σὺν καλῶν. — κ. Γ. Δ. Βαρ. Ἀδύνατα, πολὺ ἀδύνατα καὶ στὴ σκέψῃ καὶ στὴ στιχογραφίᾳ. — κ. Ν. Ζακ. Φυσικά, μᾶς κοροϊδεύεις στέλνοντάς μας στίχους σὺν κ' αὐτοῦς:

Μήπως τὰ μάτια μου τὰ περιζῶνεϊ
ἀτσάλι ἀπέραστο, τόσο σκληρό,
ὅπου ἡ ματιά σου δὲν τὰ ζυγώνει
καὶ φεύγει ἀπάνωθεν τόσοσιν καιρὸ;

Γιὰ πῆς μας, σὺν θεῷ σου, τόχατε ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ εἰσαίτε ἐπὶ χωραταῖς ἡδὺς; — κ. Ἡλ. Γραμ. Ἡ καμμένη ἡ Μαρία, τί σοῖκαμε καὶ τὴν κακομεταχειρίζεσαι τόσο ἄγρια μὲ τέτοιους στίχους; — κ. Μάνβελ. Τὸ «Μίσος» ναί. Τὸ ἄλλο, ὅχι. — κ. Δημ. Λερ. Λάβαμε τὴ «Δαυμάλα». Θέν τὴ διαβάσουμε καὶ θὰ σοῦ ποῦμε. — κ. Κολ. Ὅχι πετυχημένο. — κ. Β. Ἀλμ. Πολὺ λυπητερό. — κ. Φελούρη. Ἡ καμμένη ἡ κόρη ποῦ «μένει μόνῃ στὰ ἔρημα σκαλοπάτια» δὲν τὰ λέει καὶ τόσο καλά, πιστεψέ μας. — κ. Δ. Δὲν ἀρκεῖ νῆχες τὸν Παλαμᾶ καὶ τὸ Μαρίλη «μάτου ἀπὸ τὸ προσκέφαλό σου». Πρέπει καὶ νᾶν τοὺς διαβάξεις προσεχτικά, νᾶν τοὺς μελετᾶς κ' εἶσαι σιγὰ σιγὰ θὰ συνετιλίσαις νὰ γράφεις στίχους. Ὅ,τι μᾶς ἐστειλες δὲν εἶναι οὔτε στίχοι, οὔτε πρόζα. Εἶναι καλοκυθόσπορος. — κ. Γερ. Κασ. Θὰ στελνοῦμε τὸ τραγούδι σου σὺν κ. Ψ. κ' εἰμαστέ βέβαιοι πὺς θὰ συγκινηθεῖ. — κ. Ἀλ. Χρ. Τὸ «Σ' ἔναν φοιτητὴν ποῦ πέθανε ἀπὸ πείνα» δὲν εἶναι ἀσχημα γράμμενο. Δὲν τὸ δημοσιεύουμε ὅμως, γιατί ἴσως νὰ μὴν πρέπει. — κ. Πέτρο. Ἀγ. Ὅχι καὶ τόσο πετυχημένη μίμησις δημοτικοῦ τραγουδιοῦ. — κ. Ἡγ. Ὁ διαπρεπέστατος ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος κ. Ν. Ὑοκαρόδινος δὲν εἶναι Κριτικὸς πρωτευουσίου εἶναι Σαμωίτης... καὶ δὲ συμματεύεται. — κ. Καρ. Τζαβ. Κάτι λείπει ἀπὸ ὅλα, ἄλλοῦ πολὺ καὶ ἄλλοῦ λίγο, κ' εἶσαι περιμένονμε ἄλλα, καλύτερα. — κ. Γ. Ἀποσ. Καλὸ καὶ τὸ δεύτερο. Μπήκα καὶ αὐτὸ σὺν φάκελλο τοῦ «Ναί».

ΣΤΟΥΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΥΣ ΜΑΣ

Στὸ Παριζιάνικο περιοδικὸ «La vie des peuples» θὰ δημοσιεύει ὁ Ψυχᾶρης ταχυτικὰ διδλοχημίες, γιὰ ὅσα διβλία τοῦ στέλνονται. Αὐτό, βέβαια, θὰ ὠφελῇ σὺν σημαντικὰ τὴ φιλολογία μας, ποῦ μέσο τοῦ Ψυχᾶρη, θὰ γίνῃ γνωστὴ στὴν Ἑρῶνη. Οἱ λογοτέχνες μας λοιπὸν καὶ ποιητὲς μας ἄς στέλνουν τὰ διβλία τους στὴν ἀκόλουθὴ σέτασις!

Mr Jean Psichari
a Sénat

Palais de Luxembourg
Paris

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ

τοὺς συντρομητὲς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ποῦ καθυστεροῦνε τὴ συντρομὴν τους, νὰ μᾶς τὴν ἐμβάσουν τὸ γληγορότερο, γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦμε στὴν δυσάρεστη θέσιν νὰ πάψουμε νὰ τοὺς στέλνομε τὸ φύλλο.

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & Σ^α